

Ročník 1977

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

**ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA**

**SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA**

Částka 4

Vydána dne 4. března 1977

Cena

OBSAH:

- 12 **Nařízení vlády Slovenské socialistické republiky, kterým se doplňuje nařízení vlády Slovenské socialistické republiky č. 136/1971 Sb., o zřizování odborů národních výborů**
- 13 **Vyhláška ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací**
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů**

12

N A R I Z E N I V L Á D Y

Slovenské socialistické republiky

ze dne 9. února 1977,

**kterým se doplňuje nařízení vlády Slovenské socialistické republiky
č. 136/1971 Sb., o zřizování odborů národních výborů**

Vláda Slovenské socialistické republiky nařizuje podle § 17 odst. 1 zákona č. 43/1968 Sb., o hlavním městě Slovenské socialistické republiky Bratislavě, ve znění pozdějších zákonů:

Čl. 1

Nařízení vlády Slovenské socialistické republiky č. 136/1971 Sb., o zřizování odborů národních výborů, se doplňuje takto:

v § 2 odst. 3 se na konci ustanovení tečka nahrazuje čárkou a připojují se tato slova „obvodní inspekci požární ochrany.“.

Čl. 2

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1977.

Dr. Colotka v. r.

13

V Y H L Á Š K A

ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky

ze dne 31. ledna 1977

o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky stanovi podle § 70 odst. 1 ve vztahu k § 71 odst. 2 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidí:

ČÁST PRVNÍ
Základní ustanovení

§ 1**Rozsah ochrany**

Touto vyhláškou se upravuje ochrana před nepříznivými účinky hluku a mechanického kmitání a chvění (dále jen „vibrace“), které ohrožují zdraví lidí nebo snižují jejich tělesné a duševní schopnosti.

§ 2**Obecné povinnosti organizací, občanů a orgánů**

(¹) Státní, družstevní, společenské a jiné organizace (dále jen „organizace“) i občané jsou povinni činit potřebná opatření ke snížení hluku a vibrací a pečovat o to, aby pracovníci i ostatní občané byli jen v nejmenší možné míře vystaveni hluku a vibracím; zejména musí pečovat, aby nebyly překračovány nejvyšší přípustné hodnoty hluku a vibrací stanovené v této vyhlášce a v příloze, která tvoří její nedílnou součást,¹⁾ jakož i ve zvláštních přepisech.²⁾

(²) Nadřízené orgány a organizace jsou povinny soustavně vést podřízené organizace k provádění opatření proti hluku a vibracím, kontrolovat, jak dodržují své povinnosti na tomto úseku a vyvozovat z neplnění těchto povinností důsledky.

(³) Ústřední orgány státní správy, vrcholné orgány družstev a společenských organizací, národní výbory, oborová (generální) ředitelství a jiné orgány středního článku řízení vypracovávají ve spolupráci s organizacemi, které řídí, harmonogramy

k plánovitému snižování hluku a vibrací a zabezpečují jejich plnění. Přitom se zaměřují i na vědeckotechnický výzkum snižování hluku a vibrací a na pohotové převádění výsledků výzkumu do výrobních a jiných provozů.

§ 3**Povinnosti výrobních, dodavatelských a dovozních organizací**

(¹) Organizace, které projektují, konstruují a vyrábějí stroje, nástroje, dopravní prostředky, strojní a jiná zařízení, která jsou zdrojem hluku nebo vibrací (dále jen „zařízení“), jsou povinny navrhovat a určovat konstrukční podmínky, včetně materiálu a potřebných technických úprav zařízení podle stavu vědy a techniky tak, aby hluk a vibrace byly snižovány v souladu s potřebami ochrany zdraví.

(²) Vyžaduje-li splnění podmínek stanovených touto vyhláškou nutné doplňkové vybavení omezuječící hluk a vibrace (např. tlumiče hluku, zařízení pro pružné uložení, kryty zařízení a obsluhovací kabiny), jsou organizace povinny je dodávat nebo zajišťovat jeho dodávku.

(³) Není-li dočasně možné, aby zařízení, popřípadě včetně doplňkového vybavení splňovalo podmínky stanovené touto vyhláškou nebo je-li z celospolečenského hlediska ekonomicky podstatně výhodnější řešit ochranu jinými technickými prostředky, musí organizace dodávat alespoň taková zařízení, u nichž lze tyto podmínky dodržet, jestliže se provedou další opatření jimi určená. V těchto případech jsou organizace povinny taková další opatření sdělovat odberatelům, zejména jím dodávat návody ke správné montáži, instalaci a k používání, včetně stavebních a prostorových požadavků, zpracované i z hlediska ochrany před hlukem a vibracemi.

¹⁾ Příloha je vydána ve sbírce Hygienické předpisy pod č. 41/1977 (svazek 37) a lze ji koupit v prodejně n. p. Knihu v Praze 2 - Nové Město, Lipová 6. Do sbírky lze nahlédnout u krajských a okresních hygieniků.

²⁾ Technické normy, zvláště ČSN 28 1304 Měření a hodnocení hluku městských kolejových vozidel, ČSN 11 3003 Čerpadla. Odstředivá a jím příbuzná čerpadla, ČSN 35 0092 Přípustný hluk elektrických strojů točivých; vyhláška č. 90/1975 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích; opatření FMD z 5. ledna 1972 čj. 6004/72-20, kterým se vydává Předpis o hluku letadel (L 16) — reg. částka 16/1972 Sb.

(⁴) Technická dokumentace zařízení, jež jsou zdrojem hluku a vibrací, které se blíží nejvyšším přípustným hodnotám, musí obsahovat takové údaje, podle nichž by bylo možno provést v případě potřeby opatření na ochranu proti jejich škodlivému působení; to platí též pro zařízení používaná v podmínkách, kdy hluk nebo vibrace těchto zařízení mohou způsobit překročení nejvyšších přípustných hodnot hluku a vibrací. Organizace, které vyrábějí nebo dodávají zařízení, odpovídají za to, že hodnoty hluku a vibrací uvedené v technické dokumentaci lze při provedení těchto opatření dodržet.

(⁵) Organizace, která požaduje dovoz zařízení, je povinna zahrnout potřebné požadavky týkající se dovozu do návrhu hospodářské smlouvy, popřípadě učinit i jiná opatření ke splnění podmínek, které jsou stanoveny v této vyhlášce. Organizace zahraničního obchodu je povinna uplatnit uvedené požadavky vůči zahraniční organizaci a uskutečnit dovoz jen těch zařízení, která jim odpovídají.

§ 4

Povinnosti projektových a stavebních organizací

(¹) Organizace, které navrhují urbanistická, stavební nebo technická řešení staveb, a organizace, které tyto stavby provádějí, jsou povinny vyžadovat od organizací, které zařízení vyrábějí, dodávají nebo požadují jejich dovoz, informace o opatřeních podle § 3 a při své činnosti jich využívat; technická i organizační řešení jsou povinny uplatňovat způsobem, který zaručuje dodržení ustanovení této vyhlášky.

(²) Projektová dokumentace staveb, u nichž by mohlo docházet k nepříznivému působení hluku a vibrací na pracovníky, obyvatele nebo jiné uživatele staveb, musí obsahovat doklady, popřípadě výpočty prokazující dostatečné omezení hluku a vibrací z vlastní stavby nebo z okolí (např. výsledky experimentálního ověření nových konstrukčních a technologických řešení staveb). Před uvedením takových staveb do trvalého provozu (užívání) musí investor v případech určených orgány hygienické služby prokázat na základě akustického měření a zkoušek, že nejsou porušena ustanovení této vyhlášky.

ČÁST DRUHÁ

Provádění ochrany před hlukem

§ 5

Opatření proti hluku

(¹) Ochrana zdraví proti hluku se provádí:

- a) opatřením ke snížení hlučnosti zařízení (omezení emisí hluku),
- b) opatřením na ochranu před účinky hluku v místech pobytu osob (omezení imisí hluku).

³⁾ Zákon č. 96/1964 Sb., o technické normalizaci; vyhláška č. 97/1964 Sb., kterou se provádí zákon o technické normalizaci.

(²) Hlučnost zařízení a hluk v místech pobytu osob se vyjadřují veličinami a jednotkami uvedenými v příloze k této vyhlášce a údají uvedenými ve zvláštních předpisech (§ 18).

Omezení emisí hluku

§ 6

(¹) Organizace, které vyrábějí zařízení, jsou mimo obecné povinnosti uvedené v předchozích ustanoveních povinny

- a) sledovat hlukové vlastnosti zařízení, u nichž hladina akustického výkonu A vyzařovaná do okolí překračuje 100 dB (P, A) nebo jejichž hladina hluku A v místě obsluhy překračuje 80 dB (A), a hlukové vlastnosti zařízení s nižšími hodnotami, pokud jsou tyto nižší hodnoty stanoveny jako cílové hodnoty v technických normách, a vést o nich evidenci,
- b) zjišťovat údaje o hlučnosti obdobných výrobků vyráběných v Československé socialistické republice a v zahraničí, srovnávat je s vlastními výrobky a určovat si v souladu s ustanoveními této vyhlášky cílové limity hlučnosti a lhůty k jejich dosažení, pokud nejsou cílové hodnoty hluku těchto výrobků stanoveny v technických normách,
- c) požádat, překračuje-li zařízení hodnoty hluku uvedené pod písm. a) o více než 10 dB (A), o jeho posouzení odborné resortní nebo pro resort určené pracoviště anebo příslušnou státní zkušebnu, podléhá-li toto zařízení výkonu státního zkušebnictví, a zajistit jimi určená opatření,
- d) požádat hlavního hygienika ČSR o závazný posudek, jestliže by zařízení, které má být nově sériově vyráběno a má být v činnosti za přítomnosti osob, způsobilo překročení nejvyšších přípustných hodnot imisí hluku podle této vyhlášky; jde-li o zařízení uvedené pod písm. c), musí být k žádosti přiloženo předepsané odborné posouzení,
- e) uvádět v technických informacích, v technických podmínkách nebo normách údaje o hluku zařízení (hladiny akustického výkonu A nebo hladiny hluku A) a o prostředích, pro která jsou zařízení určena, a tyto údaje sdělovat na požádání odběratelům.

(²) Ustanovení odstavce 1 písm. b) až e) se vztahuje obdobně na organizace, které požadují dovoz zařízení.

§ 7

(¹) Nejvyšší přípustné hodnoty hluku jednotlivých druhů zařízení jsou stanoveny státními, oborovými a podnikovými technickými normami.³⁾ Je-li to účelné, stanoví se v těchto normách i nejvyšší

přípustná hodnota emisí hluku, kterou bude nutno dosáhnout do určité doby.

(²) Nejvyšší přípustná hodnota hluku zařízení, která jsou v činnosti v místech pobytu osob, se určí podle hodnot imisí hluku stanovených v této vyhlášce. Není-li dočasně technicky možné, aby takové zařízení splňovalo podmínky podle této vyhlášky, stanovi se v technické normě na určitou dobu (zpravidla 2 až 5 let) se souhlasem hlavního hygienika ČSR dočasná nejvyšší přípustná hodnota.

(³) Hodnoty nejvyšších přípustných hladin hluku pro vozidla určená k provozu na pozemních komunikacích a pro letadla jsou stanoveny ve zvláštních předpisech⁴⁾ a v příloze k této vyhlášce (oddíl V).

Omezení imisí hluku

§ 8

K ochraně před nepříznivými účinky hluku v místech pobytu osob se musí provádět technická, organizační a další opatření k tomu, aby na těchto místech byl omezen hluk na nejmenší možnou míru, zvláště pak aby nebyly překročeny nejvyšší přípustné hodnoty hluku stanovené pro jednotlivá místa pobytu osob (oddíly II až V přílohy k této vyhlášce). Přitom je třeba dbát o to, aby osoby byly vystaveny hluku po nejkratší možné době, pořípadě aby jejich pobyt v hlučném prostředí byl přerušován.

§ 9

(¹) Organizace i občané jsou povinni zabezpečit, aby se při provozu zařízení a jejich používání zamezilo vzniku a šíření hluku, jehož se lze uvarovat, zejména musí dodržovat návody a jiné pokyny pro obsluhu, provoz a údržbu zařízení. To platí i pro jinou činnost, při níž může vznikat hluk.

(²) Hlučnost projevu osob se musí ve všech místech jejich pobytu omezit na míru přiměřenou místu pobytu a jeho podmírkám. To platí zejména o noční době (od 22 do 6 hodin) a pro prostory vyžadující mimořádnou ochranu proti hluku (např. lázeňská místa a jejich okolí, rekreační oblasti a okolí škol, nemocnic a jiných zařízení ústavní péče). Pro prostory vyžadující mimořádnou ochranu proti hluku mohou národní výbory učinit v rámci péče o zdravé životní podmínky opatření zabezpečující vytvoření nebo udržení oblasti ticha.

(³) Hudební nástroje, rozhlasové a televizní přístroje a jiná zařízení k reprodukci zvuku se smějí používat jen takovým způsobem, aby nezúčastněné osoby nebyly rušeny.

(⁴) Ve veřejných dopravních prostředcích je dovoleno používat zařízení reprodukující zvuk, jen pokud hladina hluku uvnitř dopravního prostředku nepřesahuje nejvyšší přípustné hodnoty

hluku (oddíl V přílohy k této vyhlášce) a pokud instalace umožňuje jejich vypnutí, jestliže si cestující nepřejí být rušeni reprodukovaným zvukem; toto omezení se nevztahuje na poskytování přepravních a zvláště důležitých a naléhavých informací.

§ 10

(¹) Při zajišťování ochrany proti vnějšímu hluku v pozemních stavbách se musí přednostně uplatňovat opatření z hlediska územního plánování, zejména urbanismu, před opatřeními k ochraně jednotlivých staveb. To platí zejména pro obytné části sídelních útvarů, pro umístování staveb pro bydlení, staveb občanského vybavení, staveb pro výrobu s hlučným provozem, pozemních komunikací a staveb pro motorismus, letišt, a to i z hlediska jejich dalšího rozvoje. Hodlá-li projektová organizace uplatnit jen opatření k ochraně jednotlivých staveb, je povinna zároveň prokázat, že byly vyčerpány možnosti urbanistického řešení nebo že jejich uplatnění je z celospolečenského hlediska méně žádoucí.

(²) Při územním plánování se musí zvláště dbát na to, aby před hlukem byly chráněny stavby pro bydlení a stavby občanského vybavení, zejména stavby zdravotnických, školských, vědeckých a jiných společenských zařízení. Územně plánovací podklady a územně plánovací dokumentace musí být posouzeny z hlediska hluku a v případech, kdy lze předpokládat, že se hluk přiblíží nejvyšším přípustným hodnotám, musí být doplněny hlukovou studií a návrhem opatření k ochraně před hlukem.

(³) Organizace jsou povinni zajišťovat projektovou a konstrukční přípravu, výstavbu a provoz závodů, zařízení a jiných objektů, z nichž se šíří hluk, zejména průmyslových závodů, letišť a pozemních komunikací tak, aby nebyly překročeny hladiny hluku, podle nichž bylo rozhodnuto o urbanistickém řešení a využití území, popřípadě byla stanovena opatření na ochranu staveb nebo venkovního prostoru před hlukem.

§ 11

Náhradní opatření

(¹) Jestliže nežije na pracovištích vzhledem k současnemu stavu vědy a techniky dočasně zabezpečit, že nejvyšší přípustné hodnoty hluku stanovené pro pracovní místa (oddíl II přílohy k této vyhlášce) nebudou překračovány nebo vyplývá-li to ze zvláštního hodnocení škodlivosti hluku (§ 14), musí organizace poskytnout osobní ochranné pracovní prostředky k ochraně sluchu. Pracovníci jsou povinni těchto prostředků na pracovištích používat.⁵⁾ Osobní ochranné pracovní prostředky musí zabezpečovat větší útlum hluku, než je rozdíl mezi skutečnou a nejvyšší přípustnou hodnotou hluku.

⁴⁾ Vyhláška č. 90/1975 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích (§ 41); opatření FMD z 5. ledna 1972 č.j. 6004/72-20, kterým se vydává Předpis o hluku letadel (L 16) — reg. částka 16/1972 Sb.

⁵⁾ Zákoník práce (§ 135 odst. 2 písm. b)).

[²] Pro pracovníky, kteří jsou povinni nosit ochranné pracovní prostředky proti hluku nepřetržitě po celou směnu, musí být stanoveny ze zdravotních důvodů nezbytné přestávky v nehluchém prostředí (bez ochranných pracovních prostředků); jejich počet za směnu a délku určí příslušný orgán hygienické služby zejména se zřetelem na mikroklimatické podmínky a hodnoty hluku na pracovištích. Nelze-li tyto přestávky zajistit přerušováním hlučného provozu, musí být pro odpočinek upraveny v blízkosti pracoviště klidové prostory chráněné proti hluku, kde hodnoty hluku jsou nejméně o 10 dB nižší než nejvyšší přípustné hodnoty hluku, stanovené pro pracovní místa.

[³] Nelze-li ve veřejných dálkových dopravních prostředcích a na samojízdných pracovních strojích vzhledem k současnemu stavu vědy a techniky zabezpečit, že nejvyšší přípustné hodnoty hluku nebudou překračovány, musí provozovatel poskytnout hygienicky nezávadné a účinné pomůcky k ochraně sluchu; cestujícím hlučných dopravních prostředků dálkové dopravy (např. hlučné dopravní letadlo) musí provozovatel jejich použití výslově doporučit.

[⁴] Orgány hygienické služby mohou uložit organizacím ještě další náhradní opatření ke zmírnění škodlivých vlivů.⁶

§ 12

Zákazy provozu, činnosti a vstupu

[¹] Nejsou-li náhradní opatření podle § 11 možná nebo dostatečně účinná, nelze používat zařízení, která způsobují překročení stanovených nejvyšších přípustných hodnot hluku, popřípadě pokračovat v práci nebo v jiné činnosti, u které jsou nejvyšší přípustné hodnoty překročeny.

[²] V prostředí, kde maximální hladiny hluku přesahují 115 dB (A), je dovolen pobyt osob pouze za podmínek určených orgány hygienické služby; těmito podmínkami se zejména přesně vymezí doba pobytu osob nebo doba trvání hluku.

[³] Do prostředí, kde maximální hladiny hluku, měřené při dynamické charakteristice I (impuls), přesahují 140 dB (A), není vstup dovolen, a to ani při použití osobních ochranných pracovních prostředků.

§ 13

Preventivní lékařské prohlídky

[¹] Na pracovištích, na kterých jsou překračovány nejvyšší přípustné hodnoty hluku a která jsou

z toho důvodu určena za riziková, směji být zaměstnani jen pracovníci, kteří jsou k tomu způsobilí podle výsledků preventivních lékařských prohlídek.⁷) To platí též pro pracoviště, která jsou určena za riziková podle výsledku biologického hodnocení škodlivosti hluku (§ 14).

[²] Organizace jsou povinny vytvářet věcné a organizační předpoklady pro provádění preventivních lékařských prohlídek osob pracujících v hlučném prostředí. Organizace, jejichž pracovníci dochází pracují v podmínkách uvedených v odstavci 1, jsou povinny vybavovat závodní zdravotnická zařízení přístroji k vyšetřování z hlediska škodlivosti hluku, např. pro audiometrická vyšetření pracujících.

§ 14

Biologické hodnocení škodlivosti hluku

Pro zařazení pracovišť podle závažnosti škodlivého působení hluku a pro jejich určení za riziková, pro určení lhůt pro periodické prohlídky, pro stanovení dalších opatření (§ 11 odst. 4) a pro kontrolu účinnosti protihlukových opatření v případech, kde přesnost používaných měřicích metod není dosažující, provádějí orgány hygienické služby ve spolupráci se zdravotnickými zařízeními biologické hodnocení škodlivosti hluku (patofyzioligická korekce škodlivosti hluku).⁸⁾

ČÁST TŘETÍ

Provádění ochrany před vibracemi

§ 15

Opatření proti vibracím

[¹] Organizace jsou povinny provádět opatření k tomu, aby ze zařízení a staveb, při jejichž provozu a užívání vznikají vibrace, nedocházelo k ne-přiznivému působení vibrací na člověka, především k přenosu vibrací o kmitočtech, při kterých jeho tělo nebo části těla resonují.⁹⁾ K tomu je nutno přiblížit zejména při volbě základního kmitočtu zařízení.

[²] Pokud nelze zabránit přenosu vibrací na člověka, musí organizace činit opatření, aby vibrace nepřekročily nejvyšší přípustné hodnoty vibrací stanovené v příloze k této vyhlášce.

[³] Při konstrukci a výrobě zařízení, zejména dopravních prostředků, a při jejich provozování je třeba omezit i nebezpečí vzniku kinetóz (nemoci z pohybu) způsobovaných intenzivními vibracemi

⁶⁾ Vyhláška č. 46 1966 Sb., o vytváření a ochraně zdravých životních podmínek (§ 36 a 43).

⁷⁾ Směrnice ministerstva zdravotnictví č. 49 1967 Věst. MZ, o posuzování zdravotní způsobilosti k práci, ve znění směrnice č. 17 1970 Věst. MZ ČSR.

⁸⁾ Postup při biologickém hodnocení škodlivosti hluku, spočívající zejména ve zjištění ztráty ostrosti sluchu, určuje hlavní hygienik ČSR a vyhlašuje se ve Věstníku MZ ČSR.

⁹⁾ Jsou to zejména kmitočty v oblasti 4 až 8 Hz pro celkové vertikální vibrace a kmitočty menší než 2 Hz pro celkové horizontální vibrace.

o kmitočtech 0,1 až 1 Hz. Zařízení, zejména dopravní prostředky, nesmějí vykazovat vyšší hodnotu vibrací, než jsou hodnoty uvedené v oddílu VIII přílohy k této vyhlášce.

⁽¹⁾ V obytných budovách, v zařízeních ústavní péče, v objektech občanské vybavenosti a v jejich nejbližším okolí se nesmějí instalovat zařízení o základním kmitočtu od 4 do 8 Hz.

§ 16

Ochrana před chladem a vlhkem

⁽¹⁾ Pracovníci, kteří jsou při práci vystaveni nepříznivému působení vibrací, musí být chráněni také před chladem a vlhkem. Při práci konané v prostorách, kde nelze zajistit podmínky tepelné pohody požadované příslušnými hygienickými předpisy,¹⁰⁾ musí být vybaveni teplými pracovními oděvy a obuví a musí být pro ně zajištěny ohřívárny včetně sušáren oděvů. Při pracích, u kterých dochází k přenosu vibrací na ruce a při kterých by zároveň mohly být ruce ochlazovány nebo by na ně mohla působit vlhkost, musí být pracovníci vybaveni rukavicemi, které chrání před vlhkem a chladem, a v případech, kdy to určí orgány hygienické služby, rukavicemi, které zároveň omezují přenos vibrací.

⁽²⁾ Mobilní stroje, kterých se používá na volném prostranství v chladném období a při nichž je stálá obsluha, musí být opatřeny vyhřívanou kabinou. Stroje a nářadí poháněné svařeným vzduchem musí mít výfuk chladného expandovaného vzduchu usměrněn tak, aby vzduch nesměřoval na pracovníky obsluhy, zejména aby nepůsobil místní ochlazení jejich rukou.

⁽³⁾ Pracovníkům, kteří byli při práci vystaveni nepříznivému působení vibrací a pracovali ve vlhkém a chladu, musí organizace umožnit po práci prohrátí celého těla.

§ 17

Náhradní opatření a preventivní lékařské prohlídky

Ustanovení § 11, § 12 odst. 1 a § 13 platí obdobně o náhradních opatřeních a preventivních lékařských prohlídkách pro pracovníky vystavené nepříznivým účinkům vibrací.

¹⁰⁾ Směrnice č. 46/1977 sb. Hyg. předp., o hygienických požadavcích na pracovní prostředí průmyslových závodů.

¹¹⁾ Směrnice, jimiž se stanoví způsob měření a hodnocení vlhkého prostředí v pracovním prostředí, ve stavbách pro bydlení, ve stavbách občanského vybavení a ve venkovním prostoru a z leteckého provozu (svazek č. 37/1977 sb. Hyg. předp.).

¹²⁾ Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu (§ 4).

¹³⁾ Organizace a jejich pracovníci se postihnou podle zákona České národní rady č. 36/1975 Sb., o pokutách za porušování právních předpisů o vytváření a ochraně zdravých životních podmínek, popřípadě podle zákoníku práce (úplné znění č. 55/1975 Sb.). Pracovníci organizací, pokud jim nebyla z téhož důvodu uložena pokuta podle zákona ČNR č. 36/1975 Sb., a občané se postihnou, nejde-li o trestný čin nebo přečin, podle zákona č. 60/1961 Sb., o úkolech národních výborů při zajišťování socialistického pořádku (§ 12 odst. 2, § 19 a § 25).

¹⁴⁾ Zákon č. 20/1966 Sb. (§ 4 odst. 4).

ČÁST ČTVRTÁ

Spoletčná, přechodná a závěrečná ustanovení

§ 18

Způsob měření a hodnocení

Způsob měření a hodnocení vlhkého prostředí stanoví zvláštní předpisy.¹¹⁾

§ 19

Povolení výjimek

⁽¹⁾ Hlavní hygienik ČSR může s ohledem na současný stav vědy a techniky povolit časově omezenou výjimku z ustanovení této vyhlášky pro zařízení sériově vyráběná nebo dovážená. Krajský hygienik může povolit takovou výjimku v rámci projednávání opatření, jimiž by mohly být ovlivněny životní podmínky,¹²⁾ pro jednotlivá zařízení nebo místa pobytu osob.

⁽²⁾ V žádosti o výjimku musí být kromě odborného odůvodnění navržena technická, organizační, popř. i jiná opatření ke zmírnění škodlivých vlivů.

⁽³⁾ Provozovatelé jsou povinni zajistit, aby při používání zařízení, pro která byla povolena výjimka, byly dodrženy stanovené podmínky.

§ 20

Postih za porušení vyhlášky

Postih organizací a občanů, kteří nesplní povinnosti stanovené touto vyhláškou nebo neprovědou opatření uložená podle ní, se řídí zvláštními předpisy.¹³⁾

§ 21

Přechodné ustanovení

Zařízení a stavby dodané a uvedené do provozu nebo jiného používání před počátkem účinnosti této vyhlášky, pokud nesplňují podmínky jí stanovené, musí být postupně podle závažnosti jejich nepříznivých účinků upraveny v termínech uvedených v harmonogramech vypracovaných podle § 2 odst. 3 a projednaných s orgány hygienické služby.¹⁴⁾ Obdobně se postupuje u zařízení a staveb, na něž byly uzavřeny před účinností této vyhlášky hospodářské smlouvy a u schválených úvodních projektů.

§ 22**Zrušovací ustanovení**

Zrušuje se

1. směrnice č. 32/1967 sb. Hyg. předp., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku, registrované v částce 22/1967 Sb.,
2. směrnice č. 33/1967 sb. Hyg. předp., o ochraně

zdraví před nepříznivým působením mechanického kmistání a chvění (vibrací), registrované v částce 32/1967 Sb.

§ 23**Účinnost**

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1977.

Ministr:

Prof. MUDr. **Prokopec**, CSc. v. r.

OZNÁMENÍ O VÝDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNICH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo financí a federální ministerstvo zahraničního obchodu

vydaly **výnos č. 18/1976 ze dne 23. prosince 1976**, Věstníku federálního ministerstva zahraničního obchodu, o devizové zainteresovanosti organizací výroby a organizací zahraničního obchodu.

Výnos upravuje s účinností od 1. ledna 1977 způsob tvorby zdrojů a použití prostředků devizové zainteresovanosti těchto organizací.

Tímto výnosem k 31. prosinci 1976 pozbývá platnosti výnos č. 23/1975 ze dne 30. 12. 75 Věstníku FMZO, o devizové zainteresovanosti a devizových rizikových fondech v devizových nárocích organizací oprávněných k zahraničně obchodní činnosti, a to ve všech ustanoveních týkajících se devizové zainteresovanosti.

Výnos bude uveřejněn ve Věstníku federálního ministerstva zahraničního obchodu, ve Finančním zpravodaji č. 2/1977 a ve Zpravodaji Státní banky československé. U těchto orgánů lze též do něho nahlédnout.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky — hlavní hygienik České socialistické republiky

vydal podle § 71 odst. 2 písm. a) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, se zřetelem k § 18 vyhlášky č. 13/1977 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací,

- směrnice, jimiž se stanoví způsob měření a hodnocení hluku a ultrazvuku v pracovním prostředí (č. j. HEM-344.3-5.1.77 ze dne 1. února 1977).
- směrnice, jimiž se stanoví způsob měření a hodnocení hluku ve stavbách pro bydlení, ve stavbách občanského vybavení a ve venkovním prostoru (č. j. HEM-321.6-5.1.77 ze dne 1. února 1977).
- směrnice, jimiž se stanoví způsob měření a hodnocení hluku z leteckého provozu (č. j. HEM-327.2-5.1.77 ze dne 1. února 1977).

Účelem vydání směrnic je především zajištění jednotného postupu při posuzování, zda jsou dodrženy nejvyšší příspustné hladiny hluku, stanovené vyhláškou č. 13/1977 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. dubna 1977.

Směrnice jsou uveřejněny ve sbírce Hygienické předpisy pod pořadovými čísly 42, 43 a 44 ve svazku 37/1977 a lze je koupit v prodejně n. p. KNIHA v Praze 2 — Nové Město, Lípová 6. V této svazku, pod pořadovým číslem 41, jsou uveřejněny nejvyšší příspustné hodnoty hluku a vibrací — příloha k vyhlášce č. 13/1977 Sb. Do sbírky Hygienické předpisy lze nahlédnout u okresních a krajských hygieniků.